

บทที่ 3

ผลการวิจัย

ผลการทดลองใช้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม ตามแนวของ
ทรเจอร์ส เพื่อลดความวิตกกังวล ของผู้ป่วยโรคหัวใจขณะรักษาในโรงพยาบาล
โดยผู้วิจัยได้ใช้แบบวัดความวิตกกังวล STAI (State-trait Anxiety
Inventory Form X-1) ได้ผลวัดความวิตกกังวล ก่อนการทดลอง และ
หลังการทดลอง ดังนี้

ตารางที่ 5. คะแนนความวิตกกังวลต่อสภาพการให้การเจ็บป่วยด้วย
โรคหัวใจ ขณะเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล ที่ได้จากแบบวัด STAI
(Form X-1) ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง

สมาชิก คนที่	ก่อนการ ทดลอง	หลังการ ทดลอง	คะแนนที่เปลี่ยนแปลง		
			D	D-D̄	D ²
1	45	40	5	- 6.5	42.25
2	65	48	17	5.5	30.25
3	69	57	12	0.5	0.25
4	73	34	39	27.5	756.25
5	71	59	12	0.5	0.25
6	50	48	2	- 9.5	90.25
7	57	55	2	- 9.5	90.25
8	53	50	3	- 8.5	72.25
คะแนนรวม	483	391	92	0	1082.00
คะแนนเฉลี่ย	60.375	48.875	11.5		

ตารางที่ 5 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ความวิตกกังวลต่อการเจ็บป่วย
ด้วยโรคหัวใจของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนการทดลอง มีค่า 60.375 คะแนนลดลง
เหลือ 48.875 คะแนน หลังการทดลอง และคะแนนดิบในรายบุคคลนั้นคะแนน
ลดลงทุกคน และคะแนนเฉลี่ยของคะแนน ที่เปลี่ยนแปลงของกลุ่มมีค่า 11.5
คะแนน

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนน จากแบบวัดความวิตกกังวล ต่อการเจ็บป่วยด้วยโรคหัวใจ ครั้งก่อนการทดลอง และ ครั้งหลังการทดลอง ค่ามัชฌิม เลขคณิตของคะแนนที่เปลี่ยนแปลง ค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่เปลี่ยนแปลง และผลการทดสอบค่าที (t-test)

คะแนนเฉลี่ย ก่อนการ ทดลอง	คะแนนเฉลี่ย หลังการ ทดลอง	มัชฌิม เลขคณิต ของคะแนนที่ เปลี่ยนแปลง (d)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐานของคะแนน ที่เปลี่ยนแปลง	ค่าที (t-test)
60.375	48.875	11.5	1.73	6.65

* $p \leq 0.05$, (d.f.=7), $t=1.895$

ตารางที่ 6 แสดงผลวิเคราะห์ด้วยการทดสอบค่าที (t-test) พบว่า ความวิตกกังวลต่อการเจ็บป่วยด้วยโรคหัวใจ ขณะรับการรักษาในโรงพยาบาลลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05